

בבית המשפט העליון

בש"פ 1967/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: יניב חזן

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו במ"ת 14567-01-19 מיום 14.3.2019 שניתנה על ידי כב' השופט א' הימן

תאריך הישיבה: ז' אדר ב, תשע"ט (14.3.2019)

בשם המבקשת: עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המשיב: עו"ד שני דיין דרי; עו"ד ליאור שביט

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) במ"ת 14567-01-19 מיום 14.3.2019, לפיה יוכל המשיב לצאת ממעצרו ביום ראשון הקרוב, ה-17.3.2019, כדי ללוות את בתו הבכורה ללשכת הגיוס בתל השומר, בתנאי ערבות ופיקוח שנקבעו בהחלטה.

2. נגד המשיב ואחרים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות של ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירות לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.

יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים

נגדו.

בית המשפט המחוזי קיים מספר דיונים במסגרת הליך המעצר, ולנוכח מורכבותו של התיק והיקפו של חומר הראיות פיצל את הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ביחס לכל אחד מהנאשמים בכתב האישום.

הדיון בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים צפוי להתקיים רק ביום 19.6.2019.

3. ביום 11.3.2019 הגיש המשיב בקשה שכותרתה "בקשה דחופה לעיון חוזר" בגדרה ביקש להתיר לו "חלון יציאה" בן מספר שעות על מנת להשתתף במעמד גיוסה של בתו הבכורה לשירות בצה"ל.

המשיבה התנגדה לבקשה, וטענה כי היא מנוגדת לנהלי שירות בתי הסוהר, שכן יציאה לצורך ליווי בן משפחה ללשכת הגיוס אינה נמנית בין המקרים החריגים בהם תותר יציאת עצור או אסיר בליווי שירות בתי הסוהר.

4. לאחר שקיים דיון בבקשה, קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה, תוך שקבע כי גיוסה של בת המשיב לצה"ל מהווה "אירוע רב חשיבות" עבורו. מטעם זה, התיר בית המשפט את יציאתו של המשיב למשך חמש שעות, בליווי ובפיקוח של שני מפקחים – אשתו וחמותו – לאחר שתפקדנה ערבות צד ג' בסך 200,000 ש"ח כל אחת, ולאחר שהמשיב יפקיד ערבות בסך 50,000 ש"ח כערובה למילוי התנאים.

5. מכאן הערר שלפניי, במסגרתו טוענת העוררת כי ההחלטה לשחרר את המשיב לצורך ליווי בתו ללשכת הגיוס מנוגדת לנהלי שירות בתי הסוהר, אשר על פיהם "הוצאת אסירים באבטחה מחוץ לבית הסוהר תיעשה רק במקרים חריגים ומטעמים הומניטריים". לשיטתה של העוררת, עניינו של המשיב אינו בא בגדרם של מקרים אלו.

העוררת הוסיפה וטענה כי אין לאפשר את יציאתו של המשיב לנוכח המסוכנות הנשקפת ממנו, כעולה מעובדות כתב האישום, ולנוכח עברו הפלילי (בכלל זה שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, גניבה, התפרצות למגורים, החזקת נשק גנוב, הסגת גבול, החזקת מכשירי פריצה, וקשירת קשר לעשות פשע, וכן ריצוי עונשי מאסר בפועל). משכך, טענה העוררת כי קיים "קושי" לתת בו אמון, וכי קיים חשש להימלטותו מן הדין.

בנוסף, הפנה בא-כוח העוררת, כהגדרתו, ל"מעורבותו העמוקה" של המשיב בקשר הפלילי של הברחת הסמים המתואר בכתב האישום.

6. מנגד, באי-כוח המשיב הדגישו את העובדה כי למעשה בשל אי-קבלת מלוא חומר החקירה, טרם נדרש בית המשפט המחוזי לראיות לכאורה ולבעייתיות הקיימת לשיטתם בחומר זה – בכלל זה קשיים שעשויים להתעורר מגרסת עד המדינה.

כן נטען כי עד עתה קביעת בית המשפט התייחסה ל"ניצוץ ראיתי" בלבד – ובשלב זה עומדת למשיב חזקת החפות.

בנוסף, הדגישו באי-כוח המשיב את חשיבות המאורע של גיוס בת המשיב לצה"ל.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושקלתי את טענות הצדדים בדיון דחוף שהתקיים לפניי, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

8. הגם שאין חולק על חשיבות מעמד הגיוס לצה"ל של בת המשיב עבורו ועבור בני משפחתו, בכלל זה הבת המתגייסת, אין מדובר בנסיבות חריגות או ב"אירוע הומניטארי" המצדיקים את יציאתו של המשיב מבין כתלי בית המעצר, בעת הזו ובטרם נדונה הבקשה למעצרו עד תום ההליכים נגדו.

שחרורו של עצור ל"חופשה זמנית" ממעצרו הינו חריג המתאפשר רק במקרים נדירים, ויש לעשות שימוש מושכל בהחלטה להורות כן.

גיוסו של בן משפחה לצה"ל אינו אירוע נדיר, וככזה, עשוי להיות רלוונטי לעצורים רבים.

קבלת בקשתו של המשיב להשתתף באירוע מסוג זה משמעותה על כן הרחבת מעגל הזכאים להשתחרר לחופשה קצרה בנסיבות דומות, וזאת בניגוד לקריטריונים המצמצמים שנקבעו באשר ליציאתו של עצור ממעצר לצורך השתתפות באירוע משפחתי או אירוע חריג אחר, הן בפקודת נציבות שירות בתי הסוהר מס' 04.40.01 שכותרתה "הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר", הן בהנחיית פרקליט המדינה מס' 5.10 מיום 1.7.2003.

בכך נבדל עניינו של המשיב מנסיבות הערר שנדון בהחלטתי בבש"פ 1913/19 מדינת ישראל נ' לוי (14.3.2019), בעניינו של שותפו של המשיב דכאן לכתב האישום, בגדרו נתקבלה בקשת העצור ליציאה ממעצר בליווי שירות בתי הסוהר, לצורך התייצבות בפני ועדה רפואית של המוסד לביטוח לאומי, בשל דחיפות העניין והשלכותיו על תוצאותיה של תביעתו לקבלת אחוזי נכות בעקבות תאונה.

9. איני מתעלם מחריגותן של נסיבות מעצרו של המשיב, אשר נתון מזה כשלושה חודשים במעצר מבלי שנדונה והוכרעה הבקשה לעצרו עד תום ההליכים, ויש להצר על הדחיה הארוכה עד למועד הדיון בבקשה. ואולם, בכך בלבד אין די כדי לאפשר את יציאתו של המשיב לחופשה זמנית, כמבוקש כעת.

10. על אף ההכרה בחשיבות ובמשמעות ליווי בתו של המשיב ללשכת הגיוס, אני סבור כי במכלול נסיבות דנן יש לקבל את הערר ולבטל את החלטתו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ח' באדר ב' התשע"ט (15.3.2019).

שׁוֹפֵט